

3. s.e. trin. 2. juli kl. 9.00 v. Hanne Kobbelgaard

Salmer:

Indgang: 14: Tænk at livet koster livet

Før dåb: 448: Fyldt af glæde (mel: Hovland)

Før præd: 31: Til himlene rækker

Efter præd: 387: Nu fryde sig hver kristen mand.

Nadver: 473: Dit minde skal, o Jesus stå

Udgang: 29: Spænd over os dit himmelsegl

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Alle toldere og syndere holdt sig nær til Jesus for at høre ham, og farisæerne og de skriftkloge gav ondt af sig og sagde: »Den mand tager imod syndere og spiser sammen med dem.« Men han fortalte dem denne lignelse: »Hvis en af jer har hundrede får og mister et af dem, lader han så ikke de nioghalvfems blive i ødemarken og går ud efter det, han har mistet, indtil han finder det? Og når han har fundet det, lægger han det glad på sine skuldre, og når han kommer hjem, kalder han sine venner og naboer sammen og siger til dem: Glæd jer med mig, for jeg har fundet det får, jeg havde mistet. Jeg siger jer: Sådan bliver der større glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, som ikke har brug for omvendelse. Eller hvis en kvinde har ti drakmer og taber én af dem, tænder hun så ikke et lys og fejer i huset og leder ivrigt, lige til hun finder den? Og når hun har fundet den, kalder hun sine veninder og nabokoner sammen og siger: Glæd jer med mig, for jeg har fundet den drakme, jeg havde tabt. Sådan, siger jeg jer, bliver der glæde hos Guds engle over én synder, som omvender sig.« Luk 15,1-10

Prædiken

”Der var engang en hyrde, som havde ethundrede får, deriblandt en gammel, ildelugtende vædder, som altid kom galt afsted. En dag stak den af.”

Sådan begynder ærkebiskoppen i Sydafrika, Desmond Tutu, sin genfortælling af lignelsen om det forsvundne får.

De andre får var søde, pæne og velopdragne. Den ildelugtende vædder kom altid galt afsted. Men alligevel forlod hyrden de andre 99 får for at finde vædderen.

Lignelsen om det forsvundne får har mange nok hørt flere gange. Der kan dukke et billede op for ens indre blik, af de utallige malerier, der er lavet, hvor Jesus går med et fint, hvidt, og tilsyneladende vellugtende lam på ryggen. Sådan er vores første tanke: hvis hyrden går ud for at redde bare ét af sine får, og dermed forlader 99, så må det virkelig være et godt får. For ellers kan det da ikke betale sig.

For farisæerne og de skriftkloge var tolderne og synderne nogle ildelugtende væddere. De var samfundets sorte får. Mennesker som hele tiden kom galt afsted, og som det ikke kunne betale sig at redde, for de ville jo bare komme galt afsted igen. Farisæerne og de skriftkloge var det anderledes med. De holdt sig på den rette sti, og var fromme og gode mænd.

Men når vi hører teksterne, må spørgsmålet måske alligevel være: Hvem var det der var blevet væk? Hvem er det, Jesus taler om, når han nævner fåret, der var forsvundet? Er det tolderne og synderne? Eller er det farisæerne og de skriftkloge?

Det første vi hører i evangeliet er: "Alle toldere og syndere holdt sig nær til Jesus for at høre ham". De holdt sig nær Jesus. Det lyder i mine ører ikke så meget som om, at de er blevet væk. Hvor farisæerne og de skriftkloge er, det hører vi til gengæld ikke noget om. De er i hvert fald ikke nær Jesus for at høre ham, men i stedet gør de "ondt af sig".

Så hvem er det, der er blevet væk? Er det tolderne og synderne, som gerne vil lytte til, hvad Jesus siger? Eller er det farisæerne og de skriftkloge, som står i hjørnet og dømmes?

Det svarer Jesus ikke på. Og lignelsen Jesus fortæller handler da heller ikke ret meget om fåret, der er blevet væk – eller de resterende 99 får. Vi ved ikke hvilket slags får det var, som var forsvundet. Om det var et sødt lille lam, eller en stor ildelugtende vædder. Det Jesus vil fortælle os, er en historie om hyrden. Det er *ham*, vi skal vide noget om. Jesus fortæller en lignelse til os, for at vi kan få noget at vide om Gud – som er som hyrden, der gik ud for at redde det ene får, som var forsvundet.

Jeg talte en gang med en mand. Det var op til jul, og vi snakkede om, hvordan det var med juleindkøb. Han fortalte en historie om, dengang han havde små børn og skulle ud og købe de sidste gaver inden juleaften. Han fortalte, at der havde været mange mennesker i butikken, og at hans lille dreng pludselig var væk. Forældrene blev naturligvis grebet af panik, og fór rundt i butikken i hvad der føltes som evigheder, for til sidst at finde sønnen. Han havde hele tiden siddet i butiksvinduet og underholdt menneskene, der gik forbi. Han havde faktisk overhovedet ikke været væk, mente han.

Det var ikke – endnu – drengens behov at blive fundet. Han hyggede sig. Men det var forældrenes. Forældrene havde brug for at finde deres dreng.

Jeg tror de fleste kan sætte sig ind i den situation. Eller i hvert fald forstå den.

Også denne historie fortæller noget om dem, der går ud og leder. Forældrene var nogle gode forældre, fordi de ledte efter deres søn og var bekymrede for ham. Historien siger ikke så meget om sønnen, andet end at han var et barn som alle andre børn, som er nysgerrige og finder på alt muligt.

I lignelsen om det forsvundne får ved vi ikke noget om fåret. Det eneste vi ved med sikkerhed er, at hyrden finder fåret uendeligt værdifuldt. Så værdifuldt, at det er det værd, at forlade de andre 99 får, for at finde det ene.

Jesus brugte lignelser til at fortælle om Gud. I stedet for at forklare hans tilhørere om begrebet kærlighed, så viste han dem, hvad det vil sige, at Gud elsker os, med en fortælling. Og Gud *er* hyrden. En hyrde der elsker alle sine får lige højt, og som vil søge efter dem, når de er væk. Det vil han gøre hvad enten fåret var kommet på afveje ved et uheld eller det er stukket af.

Gud vil finde os, når vi er væk. Os alle sammen. Både toldere og syndere, som sandsynligvis godt ved, at de er på afveje en gang i mellem. Men også farisæere og de skriftkloge, som ikke altid er klar over, at det er dem, der har brug for at blive fundet.

Og når Gud finder os, og får os tilbage til ham, så er der fest. Så er der glæde, og så skal vi alle glædes sammen med ham. Gud er som faderen i historien, hvis barn var væk. Han elsker os, *alle* mennesker – sine børn – og vil lede efter os, selv når vi ikke ved, at vi er væk. Og han vil glæde sig sammen med os, hver gang der er én, som vender tilbage til ham. Amen.

Lovprisning

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,
Far, Søn og Helligånd,
du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,
Højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen.

Kirkebøn

Herre, vor Gud, Himmelske Fader!

Tak fordi du finder os, når vi er blevet væk fra dig. Tak fordi du ikke gør forskel på os, men elsker os alle sammen lige højt.

Vi takker dig for livet du har givet os, og for den verden du har skabt. Tak for vores medmennesker, som du giver os at dele livet sammen med.

Hjælp os til at passe på jorden og hinanden, som du vil, at vi skal gøre. Og hjælp os til altid at vide, at vi er dine børn, og til at vi kan finde tryghed i det.

Vi beder dig for de syge og for dem der har det svært. Giv dem styrke i troen på din nåde, kærlighed og retfærdighed.

Vi beder dig for alle der har ansvar og magt. Vi beder dig for vor dronning Margrethe den anden og hele hendes hus og slægt, verdens regeringer og politikere – giv dem og os alle nåde, fred og velsignelse og evig salighed. Amen!